

Sygn. akt VI Gz 213/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. A.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda D. A. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt V GC 1287/16

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23.06.2016r. SR w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę SR w Nowym Sączu Wydziałowi V Gospodarczemu. W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 25 maja 2016 roku powód A. D. wytoczył powództwo przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 6.318,62 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami postępowania, tytułem odszkodowania za zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, do którego zaspokojenia zobowiązany jest pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody. Powód uzasadnił właściwość miejscową Sądu Rejonowego w Rzeszowie powołując się na treść art. 200 § 1 kpc w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz wskazał, że Sąd ten jest właściwy z uwagi na siedzibę powoda. Stosownie do art. 34a ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) powództwo o odszkodowanie z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wytacza się wyłącznie przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania albo siedziby poszkodowanego zdarzeniem powodującym szkodę albo przed sąd właściwy dla miejsca zaistnienia tego zdarzenia. W braku wskazanych wyżej podstaw właściwości miejscowej powództwo można wytoczyć przed sąd właściwy według przepisów o właściwości ogólnej. Przelew wierzytelności nie wpływa na właściwość sądu. Powyższa regulacja stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych... zasady określającej właściwość sądów w sprawach o roszczenia wynikające i umów ubezpieczeń obowiązkowych jako przemienną. Regulacja z art. 34a cytowanej wyżej ustawy wskazuje na właściwość wyłączną sądów i została określona ustawą z dnia 25 września 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1691), która weszła w życie w dniu 24 stycznia 2016 roku. Powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 16 maja 2016 roku, a zatem wyżej

cytowany przepis znajduje zastosowanie w tej sprawie. Miejszem zamieszkania poszkodowanego jest miejscowość S., a zatem mając to na względzie oraz okoliczność, że sprawy o odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego to sprawy gospodarcze, właściwym w niniejszej sprawie jest V Wydział Gospodarczy Sądu Rejonowego w Nowym Sączu, zgodnie z podziałem terytorialnym.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżył powód. Zarzucił:

1/ naruszenie przepisu art. 509 par 2 kc w zw. z art. 20 ust. 1 Ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych... poprzez ich niezastosowanie, gdy tymczasem poszkodowanym na podstawie zawartej umowy wierzytelności jest powód,

2/ naruszenie art. 200 kpc w zw. z art. 34a cyt. ustawy poprzez błędną wykładnię art. 34a cyt. ustawy.

Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu przywołał orzecznictwo SN: II CZp 17/05 , I CKN 822/97, V CSk 367/09, jak również III CZp 379/12 . Wskazał , iż powód na mocy umów cesji wierzytelności stał się poszkodowanym, jak i uprawnionym do żądania spełnienia świadczenia przez pozwanego z umowy ubezpieczenia OC wg siedziby poszkodowanego. W dalszej części uzasadnienia wskazał na wykładnię celowościową wprowadzenia przez ustawodawcę przepisu art. 34 a Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych,... odmienną od wykładni literalnej tego przepisu. Dołączył do zażalenia artykuł M. K. jako specjalisty w Biurze Rzecznika (...) pt. „ Skutki zmiany właściwości sądowej w sprawach o odszkodowanie z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych”

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, przy czym należy zauważyć, iż wbrew ustaleniom SR w Rzeszowie przedmiotem żądania pozwu nie było odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, lecz z tytułu kosztów naprawy uszkodzeń w pojeździe, co nie zmienia faktu, iż źródłem roszczenia odszkodowawczego był czyn niedozwolony i wynikająca z niego odpowiedzialność ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu oc posiadaczy pojazdów mechanicznych. Niezrozumiałym jest też, choć zapewne przez czynności mechaniczne kopiuj-wklej, wskazanie w zarzutach zażalenia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej, co nie było zgodne z sentencją zaskarżonego postanowienia. Istotne jest przy tym, że skarżący w zażaleniu dążył do pozostawienia sprawy w SR w Rzeszowie, nie czyniąc zarzutów sądowi I instancji co do właściwości SR w Nowym Sączu, wskazanego w zaskarżonym postanowieniu, jako sądu innego, niż sąd właściwości ogólnej siedziby pozwanego, jakim było miasto S.. Innymi słowy poza przedmiotem rozważań sądu II instancji była kwestia, czy w razie uznania niezasadności zarzutów zażalenia, prawidłowym było wskazanie przez sąd I instancji Sądu Rejonowego w Nowym Sączu, czy też winien ten sąd sprawę przekazać wg właściwości ogólnej.

Mając zatem na uwadze treść sformułowanych w zażaleniu zarzutów należy na początku podnieść, że art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) – w brzmieniu obowiązującym od 24.01.2016r stanowi uregulowanie szczególne (lex specialis) w zakresie właściwości miejscowej sądów dla powództw wynikających z umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Wg Sądu Okręgowego w sprawach z powództwa wynikającego z ubezpieczenia obowiązkowego oc o właściwości miejscowej decyduje miejsce zamieszkania (albo siedziby) pozwanego, poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia, nie zaś siedziba (miejsce zamieszkania) wierzyciela, co w chwili obecnej już jednoznacznie wynika z w/w art. 34a w/w ustawy, znajdującego zastosowanie w sprawie. Zdaniem Sądu Okręgowego zawarcie umowy przelewu wierzytelności nie prowadzi do zmiany sytuacji prawnej cesjonariusza, co zasadnie zresztą podnosi powód, lecz niewłaściwie interpretuje orzecznictwo SN. Przelew wierzytelności na rzecz powoda nie jest podstawą dochodzonego roszczenia. Z chwilą cesji następuje tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta (poszkodowanego) przysługującej mu wierzytelności wobec jego dłużnika. Zmienia się zatem jedynie osoba wierzyciela, nie ulega zaś zmianie charakter roszczenia o zapłatę, będącego przedmiotem cesji (postanowienie SN z dnia 16.11.2012r. sygn. akt III CZP 69/12). Oznacza to, że w dalszym ciągu mamy do czynienia z roszczeniem z tytułu czynu niedozwolonego (ciągłość przedmiotowa), a mimo cesji powód nie staje się poszkodowanym w rozumieniu przepisów Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Powód

może jednak jako nabywca wierzytelności odszkodowawczej korzystać z właściwości przemiennej uregulowanej w art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, co za stanowiskiem Sądu Najwyższego w powołanych przez powoda postanowieniach przyjmuje Sąd Okręgowy w tej sprawie jednak tylko w granicach tej regulacji, co oznacza tylko tyle, że powołać się może na właściwość sądu miejsca zamieszkania poszkodowanego, tj. zbywcy wierzytelności. (podobnie SO w Warszawie w postanowieniu z dnia 12.03.2014r sygn. akt XXIII Gz 1302/14, oraz w sprawie o sygn. akt XXIII Gz 25/14 i SO w Częstochowie w sprawie o sygn. akt V Gz 107/15, SO w Rzeszowie VI Gz 248/15). Należy podkreślić, że szczególny charakter przepisu art. 20 w/w ustawy wyłącza zastosowanie regulacji przewidzianych w art. 31 kpc do 34 kpc (podobnie SO w Lublinie w postanowieniu z dnia 13.09.2013r, sygn. akt IX GC 312/13).

Zważywszy jednak na datę wniesienia pozwu w tej sprawie, niezależnie od powyższych rozważań zastosowanie znajduje przepis art. 34 a w/w ustawy jako *lex specialis* do przepisów kpc i art. 20 cyt. Ustawy. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy określona tam właściwość ma charakter wyłączny. Z tych też względów zarzuty dotyczące naruszenia przepisu art. 20 w/w ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych i art. 509 kc pozostają chybione, a rozważania prawne sądu II instancji odnoszące się do interpretacji przepisu art. 20 cyt. ustawy w aspekcie cesji wierzytelności pozostają w pełni aktualne w odniesieniu do art. 34a tej Ustawy. Sąd Okręgowy w Rzeszowie zajmował już w analogicznym stanie faktycznym stanowisko analogiczne, jak w niniejszej sprawie (por. VI Gz 195/16). Dodać jedynie wypada, iż przepis art. 34a nie pozostawia już żadnych wątpliwości interpretacyjnych, kto jest „poszkodowanym” w przypadku przelewu wierzytelności , ani też nie powołuje przesłanki „miejsca zamieszkania uprawnionego” dla określenia właściwości sądu, jak czyni to przepis art. 20 cyt. Ustawy.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł, jak w sentencji.